

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

København den 15. april 2010

Høringssvar vedrørende regeringens udkast til ny strategi for dansk udviklingspolitik.

Caritas hilser initiativet til at udforme en ny dansk udviklingspolitik velkommen. Meget i udkastet er Caritas enig i - og meget kan der kommenteres på.

I dette høringssvar har Caritas dog valgt at fokusere på strategiudkastets kapitel 4, "Vækst og beskæftigelse", og afsnittet om "Produktion og forarbejdning skaber arbejdspladser".

Caritas opfordrer regeringen til at genoverveje og ændre nævnte kapitel og afsnit for at styrke fattigdomsorienteringen i strategien gennem fokus på landbrug og fødevarer sikkerhed. Og for at sikre vækst og beskæftigelse!

Til støtte for dette synspunkt vil Caritas gerne fremkomme med følgende erfaringer fra Uganda:

Målgruppen for Caritas' aktiviteter i Uganda er overvejende småbønder (subsistens-bønder), som projekter og program har til opgave at hjælpe ud af fattigdom. Det søges opnået gennem 1) styrkelse af bøndernes organisering og lokalpolitiske indflydelse, 2) styrkelse af deres faglige kapacitet som landmænd, samt 3) hjælp til adgang til markedet på fair trade vilkår.

Resultaterne af de første 10 års arbejde i Uganda er absolut positive. De deltagende bønder, heraf mange kvinder, har gennem deltagelse i aktiviteterne forbedret deres familiers fødevarer sikkerhed og indtjening betragteligt. De har erfaret, at organisering betaler sig og at fælles handling giver mulighed for indflydelse i det politiske system. De har således gode muligheder for på permanent basis at bryde ud af fattigdommen.

Siden 2009 har Caritas arbejdet ud fra et sammenhængende landeprogram i Uganda. Dette giver en langt bedre mulighed for at skabe synergi i indsatsen og skaber forventning om endnu bedre resultater.

På baggrund af erfaringerne fra bl.a. Uganda tvivler Caritas på strategiudkastets implicite forventning om, at støtte til udvikling af den private sektor alene kan sætte en udvikling i gang, der udrydder fattigdommen. Der er stadig brug for en målrettet indsats indenfor sundhed og uddannelse og transport i f.eks. Ugandas landområder, simpelthen fordi den vigtigste private erhvervssektor er landbruget, og størstedelen af Ugandas landbrugsproduktion kommer fra små

familiebrug. Mulighederne for ved egen hjælp at bryde ud af fattigdommen bliver væsentligt forringet som følge af bøndernes manglende eller mangelfulde uddannelse, uhensigtsmæssige og ineffektive dyrkningsmetoder, og elendige veje. Hertil kommer sygdomme, såsom malaria, HIV/AIDS, og TB, der svækker arbejdskraften, og hvis behandling koster ressourcer (tid og penge), der ellers kunne være investeret i produktionen.

Det er Caritas' erfaring, at man ikke kommer udenom at forbedre de mange små familielandbrugs produktions- og livsbetingelser, samtidig med at man forsøger at stimulere det private erhvervsliv. De små familielandbrug udgør nemlig p.t. det vigtigste segment i det private erhvervsliv i Uganda. Uden en forbedring i deres grundlæggende livsbetingelser er de ikke i stand til at øge effektiviteten og produktiviteten. Og uden effektivisering og øget produktion vil det ikke være muligt for dem at bryde fattigdomscirklen. Meget taler for at fremme mere integrerede regionale udviklingsplaner, med et målrettet samarbejde mellem offentlige myndigheder, privat erhvervsliv og civilsamfundsorganisationer.

Stimulering af den eksisterende ugandiske agro-eksportsektor vil muligvis skabe umiddelbare positive resultater på handelsbalancen, men det står ikke klart, hvordan det på længere sigt vil sikre en positiv effekt for de mange millioner fattige småbønder i Uganda.

Afslutningsvis vil Caritas pege på spørgsmålet om sammenhæng mellem mål og midler i forhold til at realisere strategien. Regeringen har siden sin tiltræden igangsat nye initiativer og prioriteret midler til forskellige formål. Til Det arabiske initiativ og nærområdeindsatser. Til indsatser foranlediget af Irak-krigen og ønsket om terrorbekæmpelse (Afghanistan, Pakistan) m.v.. Samtidig er niveauet på udviklingsbistanden blevet reduceret.

Opfølgningen på Afrikakommissionens arbejde og COP 15 i København har ikke tilført ulandsrammen nye midler. I særdeleshed for klimaindsatsens vedkommende er det dybt beklageligt.

Efter Caritas' opfattelse bør de nye mål for dansk udviklingspolitik følges op med et nyt mål for udviklingsbistandens størrelse. Den bør hæves til 1 % af BNI.

Med venlig hilsen
CARITAS DANMARK

Jann Sjørnsen, Generalsekretær
Vibevej 7A
2400 København NV